

Славена - Песента на палача

текста е наличен благодарение на Tekstove.bg

Не разбираш колко днес ми дотежа пълният ми куфар със спомени скъпи,
виждаш тази тежест не е за жена, хладният ти поглед и камък ще счупи.
В документите си надписа изтрих, сменям имената с добра непозната,
тази вечер острието не държиш, жертвата не плаче, а плаче палача.

Припев:

Защото Господ е мъж и реши изведнъж че е забравил мен,
мисълта си задръж, след сълзи наведнъж идва щастие.
Защото Господ не си, ще си плащаш и ти всички грехове,
щом са в мъжки очи, от сълзите боли двойно повече.

Върху прашната идва сребро, можеш ли да сложиш, не те ли тревожи?
По-прозрачно беше даже от стъкло, повече от нищо да даваш не можеш.
Как приличаш ми на глезено дете, нагло как закача се с бедно сираче,
тази вечер и да стискаш острие, жертвата не плаче, а плаче палача.

Припев:(х3)